

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4269/2018
08.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Ковач, адвокат из ..., против туженог „Јадран“ а.д. за ратарство из Нове Гајдобре, чији је пуномоћник Милан Гуцуња, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3534/17 од 02.11.2017. године, у седници од 08.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3534/17 од 02.11.2017. године у ставу другом изреке.

У преосталом делу, ревизија тужиоца се одбацује, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 505/2014 од 27.11.2015. године ставом првим изреке делимично је усвојен преиначени тужбени захтев. Ставом другим изреке утврђено је да је раскинут уговор о купопродаји стана од 16.01.2006. године оверен пред Општинским судом у Бачкој Паланци Ов ../2006. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу исплати износ од 1.390.975,00 динара са законском затезном каматом од 11.02.2015. године до исплате и на име обрачунате законске затезне камате 1.980.370,05 динара. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиоцу на име материјалне штете због изгубљене добити исплати 448.505,70 динара са законском затезном каматом од 11.02.2015. године до исплате и на име обрачунате законске затезне камате 309.978,51 динар. Ставом петим изреке одбијен је тужбени захтев за накнаду материјалне штете у износу од 475.239,53 динара, са припадајућом законском затезном каматом и 86.338,89 динара на име обрачунате камате. Ставом шестим изреке одбијен је део тужбеног захтева за накнаду материјалне штете због измакле добити преко досуђеног износа од 448.505,70 динара до траженог износа од 737.405,70 динара, као и за износ преко досуђеног износа на име обрачунате законске затезне камате. Ставом седмим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 300.994,80 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3534/17 од 02.11.2017. године, ставом првим изреке жалба туженог је делимично усвојена, а жалба тужиоца је одбијена. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у усвајајућем делу, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да му на име изгубљене добити исплати 448.505,70 динара са законском затезном каматом од 11.02.2015. године до исплате и 309.978,51 динар на име обрачунате законске затезне камате, од доспећа до 10.02.2015. године. Првостепена пресуда је преиначена у делу који се односи на парничне трошкове, тако што је тужени обавезан да тужиоцу на име парничних трошкова исплати 232.009,75 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, а захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова одбијен је за период од пресуђења до извршности пресуде. Ставом трећим изреке првостепена пресуда је потврђена у преосталом побијаном делу. Ставом четвртим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара. Ставом петим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 87/18) и утврдио да је ревизија тужиоца делимично неоснована и делимично недозвољена.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је са туженим закључио Уговор о купопродаји двособног стана солидарности у ... дана 16.01.2006. године. Анексом од 15.10.2008. године је потврђено да је тужилац исплатио купопродајну цену у целости по закључењу уговора. Тужени је био у обавези да предметни стан преда у посед тужиоцу до 31.08.2006. године, коју обавезу није испунио, нити му је вратио исплаћену купопродајну цену. Тужилац је живео као подстанар и плаћао закупнину од 90 евра месечно у периоду од 15.03.2004. године до 01.09.2009. године, када је са супругом купио стан у Тужбом у овој парници поднетом 24.11.2014. године, тужилац је тражио утврђење да је Уговор о купопродаји стана раскинут, као и повраћај купопродајне цене, у ком делу је тужбени захтев усвојен и другостепеном пресудом првостепена пресуда потврђена.

Тужени је тражио и исплату измакле добити, у ком делу је првостепена пресуда преиначена и одбијен тужбени захтев тужиоца за исплату на име изгубљене добити износа од 448.505,70 динара са припадајућом законском затезном каматом од 11.02.2015. године и обрачунатом законском затезном каматом до тог датума.

По оцени Врховног касационог суда, у побијаној другостепеној пресуди правилно је примењено материјално право када је првостепена пресуда у овом делу преиначена и одбијен тужбени захтев тужиоца за накнаду штете на име измакле добити, за коју је тужилац тврдио да би добит остваривао на име издавања предметног стана.

Према члану 132. став 1. ЗОО, раскидом уговора обе стране су ослобођене од својих обавеза, изузев обавезе на накнаду евентуалне штете. Према члану 189. став 1. тог закона, оштећеник има право како на накнаду обичне штете, тако и на накнаду

измакле користи. Ставом 3. овог члана прописано је да се при оцени висине измакле користи узима у обзир добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије је остварење спречено штетниковом радњом или пропуштањем.

Из наведених законских одредаба произилази да је тужбени захтев тужиоца за накнаду штете у виду измакле добити због неиздавања предметног стана неоснован, јер тужилац током поступка није доказао да је имао решену стамбену потребу на други начин да би предметни стан могао издавати у спорном периоду, а ни ревизијским наводима се овакав закључак другостепеног суда не доводи у сумњу. Из утврђеног чињеничног стања произилази да је тужиоцу као лицу без решеног стамбеног питања додељен предметни стан солидарности у коме би он становао, па је на њему био терет доказивања да би тако додељени стан користио за издавање.

Зато се ревизијом у овом делу неосновано указује на погрешну примену материјалног права, па је одлучено као у ставу првом изреке, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Ревизија тужиоца је недозвољена у делу којим је одбијен, због застарелости потраживања, део тужбеног захтева за накнаду штете у виду измакле добити у износу од 475.239,53 динара са припадајућом законском затезном каматом, који се односи на противвредност месечне закупнине коју је тужилац плаћао за време док је био подстанар. Ревизија је у овом делу одбачена, јер је наведени износ очигледно испод ревизијског цензуса за дозвољеност ревизије од 40.000 евра, прописаног новелираним чланом 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**